

عنوان مقاله:

تبیین و نقد گونه های مختلف ایذا در فلسفه اخلاق

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی اخلاق و آداب زندگی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

فائزه حسینی مقدم - کارشناس ارشد فلسفه اخلاق، کارشناس پژوهش موسسه پژوهشی حکمت و فلسفه ایران

خلاصه مقاله:

ایذا در لغت عبارت است از رنج و آزار، آزرده و رنجانیدن و اذیت و آزار کردن و یکی از دغدغه های مهم در حوزه اخلاق هنجاری است. منظور از ایذا، در این پژوهش، ترجمه واژه انگلیسی harm است. با رجوع به فرهنگ لغت های انگلیسی به فارسی در ترجمه harm با واژه های آسیب، صدمه، آزار و اذیت، ضرر زدن، آسیب رساندن و خسارت، ضرر، زیان روبه رو می شویم. با وجود این، ظاهراً همان طور که پیک حرفه می گوید، می توان ایذا را معادل خوبی برای واژه انگلیسی harm دانست: ایذا معادل واژه انگلیسی harm است. این واژه را معمولاً به آزار و اذیت ترجمه می کنند، اما در این نوشتار، برای حفظ بار فلسفی و حقوقی واژه، بهتر است در ترجمه harm از واژه ایذا استفاده شود. نکته مهم در معنای واژه ایذا به وجود آمدن حالت منافر با طبع و ناخوشایند، در شخص یا اشخاصی است که تحت تاثیر آن قرار می گیرند. بنابراین، تعریف مورد پذیرش این تحقیق از ایذا عبارت است از: ایجاد حالت منافر با طبع در فرد یا افرادی، از طریق عمل یا بی عملی فاعل. این دو تمایز هم حدود و ثغور نیستند اما نسبتاً از وسط یکدیگر را قطع می کنند، و چهار امکان را نتیجه می دهند که به صورت زیر نشان داده می شود: به طور مختصرتر می توان از این چهار نوع، به این ترتیب نام برد: انجام عامدانه و با قصد و نیت ایذا؛ انجام غیرعامدانه و بدون قصد و نیت ایذا، با وجود پیش بینی احتمالی نتیجه آن؛ اجازه عامدانه و با قصد و نیت وقوع ایذا؛ و اجازه غیرعامدانه و بدون قصد و نیت وقوع ایذا، با وجود پیش بینی احتمالی نتیجه آن در این مجال تنها به ذکر برخی استدلال های طرفداران تمایز انجام / اجازه و عامدانه / غیرعامدانه ایذا و نقدهای مخالفان آن می پردازیم.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/423512>

